

CBE Z23005177   beoordeling masterscriptie**UITSpraak**

in het geding tussen A, hierna ook te noemen appelland,

en

de examinator van de masterscriptie van de opleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen, track Landschapsgeschiedenis, van de faculteit der letteren, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van de masterscriptie voor de opleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen, track Landschapsgeschiedenis

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 30 juni 2023 van de examinator van de masterscriptie om aan appelland het cijfer 7,5 toe te kennen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 30 november 2023 waarbij appelland is verschenen. Verweerder is fysiek ter zitting verschenen in de personen van V en W.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft een scriptie geschreven ter afronding van zijn masteropleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen, track Landschapsgeschiedenis. Deze scriptie is becijferd met een 7,5. Op 11 juli 2023 dient appelland via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in via de examencommissie bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van dit cijfer. Er vinden begin oktober 2023 een schikkingsgesprekken plaats met alle betrokkenen afzonderlijk. Een schikking komt echter niet tot stand waarna het beroep behandeld is op een zitting van het College op 30 november 2023.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.

In de eerste plaats liggen de eerste en tweede beoordelaar qua toon en commentaar erg ver uit elkaar, wat door beide beoordelaars wordt erkend in de door appelland overgelegde correspondentie. Hoewel de individuele beoordelingen ver uit elkaar liggen zijn de beoordelaars wel tot een eindbeoordeling van 7,5 gekomen. Deze eindbeoordeling bestaande uit het poldermodel van het gemiddelde van de twee beoordelingen begrijpt appelland niet. Daarnaast voert appelland aan dat een deel van de opmerkingen van de tweede beoordelaar niet (geheel) klopt. Zo is er kritiek geuit op de bereikbaarheid van de bron. Maar dit is geen criterium voor de kracht of waarde van de bron. Bovendien is er aan het begin van de thesis geen bezwaar gemaakt tegen de bronkeuze. Ook de stelling van de tweede beoordelaar dat het onderzoek niet interdisciplinair is bestrijdt appelland. Er wordt juist een groot aantal disciplines met elkaar verenigd. Daarnaast is appelland het inhoudelijk niet eens met een aantal kleinere kritiekpunten van de tweede beoordelaar.

Een ander groot punt van kritiek van de tweede beoordelaar is dat zijn scriptie niet landschappelijk genoeg is. Zowel appelland als de eerste beoordelaar zijn het op dit punt niet eens met de tweede beoordelaar.

Het vorenstaande geeft naar de mening van appelland aanleiding om een derde beoordelaar bij de beoordeling te betrekken. Dit was overigens ook in een email beloofd door de examencommissie maar later is deze belofte weer ingetrokken. Tot slot verzoekt appelland het College om de beoordeling te herzien en derde beoordelaar bij zijn scriptie te betrekken.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht als volgt verweerd. Het klopt dat de eerste en tweede beoordelaar inhoudelijk op meerdere punten een verschillend oordeel hebben over het werk van appellant. Echter, de beide beoordelaars zijn wel gezamenlijk tot het eindcijfer 7,5 gekomen, waarbij de onderlinge verschillen zich niet hebben vertaald in een groter verschil dan 1 punt. De regelgeving zegt dat er een derde beoordelaar moet worden aangezocht als er geen gemeenschappelijk oordeel mogelijk is gebleken. Daarvan is hier geen sprake. Er is wel degelijk overeenstemming over het eindcijfer 7,5. Verweerder is van mening dat het cijfer zorgvuldig tot stand is gekomen en verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert –samengevat- aan dat er ondanks het eindcijfer 7,5 geen sprake is van een gemeenschappelijk oordeel van de eerste en tweede beoordelaar.

Hierover overweegt het College het volgende.

Voor de beoordeling van de scriptie is er gebruik gemaakt van een daartoe bestemd beoordelingsformulier dat zowel door de eerste als tweede beoordelaar is ingevuld. Op het formulier kan de beoordeling worden ingevuld op verschillende onderdelen variërend van 0 (niet beoordeelbaar) tot 6 (zeer goed). Het College constateert dat het verschil in beoordeling tussen de beoordelaars het grootste is op de punten 1.a.

Onderzoeksvoorstel/onderwerpkeuze/afbakening en 1.c. Bronnen en literatuur. De beoordeling loopt hier uiteen van een voldoende en goed. Het beoordelingsformulier is door de beide beoordelaars ook voorzien van motivering. Hieruit blijkt dat de beoordelaars het op diverse onderdelen niet met elkaar eens zijn.

In het kader van de schikkingsprocedure heeft de examencommissie geconstateerd dat de beoordelingen ver uit elkaar liggen. De examencommissie heeft appellant per email van 13 september 2023 laten weten dat er een derde beoordelaar zou worden gezocht. Vervolgens heeft de examencommissie afzonderlijke gesprekken gevoerd met de eerste beoordelaar, de tweede beoordelaar en met appellant. Hiervan zijn uitgebreide verslagen in deze procedure gebracht. Deze gesprekken hebben voor de examencommissie aanleiding gegeven om af te zien van het aanstellen van een derde beoordelaar. Het College kan deze wijziging van inzicht niet volgen. Uit de gespreksverslagen blijkt naar het oordeel van het College dat de eerste en tweede beoordelaar op meerdere punten het helemaal niet eens zijn met elkaar. De eerste beoordelaar heeft zelfs aangegeven dat hij eigenlijk zijn handtekening niet onder het gezamenlijk eindoordeel 7,5 had moeten zetten. Verder heeft de tweede beoordelaar volgens de eerste beoordelaar aangegeven dat hij de feedback van de tweede beoordelaar op het beoordelingsformulier kon wijzigen maar dat zijn beoordeling een 7 zou blijven. Hierdoor kan er niet gesproken worden van een gemeenschappelijk eindoordeel. Conform het bepaalde in artikel 4.10 lid 7 OER had de examencommissie een derde beoordelaar moeten aanwijzen c.q. de email van 13 september 2023 aan appellant moeten effectueren.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er redenen zijn te oordelen dat de beoordeling van de masterscriptie van appellant onzorgvuldig is geweest. De verschillen tussen de beoordelaars zijn in dit geval feitelijk groter en fundamenteeler dan uit het beoordelingsformulier blijkt. Daarom kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om voor 1 februari 2024 een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 15 december 2023 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. J.H.M. ter Haar en A.E. Steman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.